GAZETA KRAKOWSKA

Nro 99.

Z KRAKOWA DNIA 12. GRUDNIA 1813 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 4 Grudnia.

Fortece Zamość i Modlin kapitulowały w dniach 10 (22) i 13 (25) Listopada, i zaięte zostały przez woyska Rossyyskie. Osady obu fortec poszły w woienną niewolą. Blisko 240 dział i mnostwo ammunicyi dostało się w moc zwycięzcow. Nayiaśnieyszy Imperator raczył rozkazać, aby oświadczono przebaczenie (amnestyą) wszystkim woyskowym Polskim, i dozwolił każdemu z nich powrocić na łono familii. — Francuzi zaś będą wysłani w głąb Rossyi, a Sasi i Wircburczykowie, iako należący do Mocarstw sprzymierzonych, otrzymali wolność, w oczekiwaniu dalszego o nich wyroku N. Imperatora. Tymczasem, rownie z woyskiem Rossyyskiem pobierać będą żywność.

Rada Naywyższa tymczasowa Xięstwa Warszawskiego.

Czuwaiąc ciągle nad przyniesieniem ulgi mieszkańcom Xięstwa Warszawskiego w zwolnieniu exekucyi podatkow zaległych, a chcąc przez to podać im sposobność prędszego uiszczenia się skarbowi w bieżących, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Termin zawieszaiący exekucyą podatkow po 1wszym Czerwca r. b. zaległych, uchwałą z d. 26 z. m. do 1 Grudnia r. b. oznaczony, przedłuża się do 1 Stycznia 1814 roku. Do tego przeto terminu, po 1 Czerwca r. b. zaległe, exekwowane bydź nie maią, wyiąwszy Starozakonnych, ktorzy dostawą produktow nie są obarczeni.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia Rada Naywyższa tymczasowa Xięstwa Warszawskiego dyryguiącym Ministeryami Spraw Wewnętrznych i Skarbu poleca, ktorzy stosownie do władz podległych wydadzą w tey mierze od siebie dyspozycye, a nadto, postanowienie to, dla wiadomości publiczney w gazetach umieścić rozkażą. W Warszawie d. 26 Listopada 1813.

(Podp.) *Xiążę Lubecki.*

Zgodność zaświadczam.

T. Dobrzycki

Do J.P. Redaktora Gazety Warszawskiey.

Obywatele Departamentu Poznańskiego skoro się dowiedzieli o powracaiących rodakach, pod Lipskiem w niewolą za-

branych przez wysadzenie zawcześne mostu na rzece Elsterze i Pleissie, złożyli składkę kilkadziesiąt tysięcy złotych Pol. wynoszącą, dla opatrzenia nagłych potrzeb powracaiących do domow, a szczególniey zaratowania kalekow i rannych pozostałych w Lipsku. Procz tey składki, przygotowany był lazaret dla officerow odosobniony ze wszelkiemi wygodami. Zastępca Prefekta W. Moszczyński, któremu rozdanie składki było powierzone, udzielał ią z tą delikatnością, która okazuie i czułego rodaka i godnego urzędnika. Będąc widzem tak pięknego czynu i proszonym od moich wspołbraci broni, aby oświadczyć wdzięczność, iaką serca nasze przeięte zostały, uprasżam aby to moie oświadczenie przez umieszczenie w gazecie podane było do wiadomości publiczney.

(podp.) Jenerał Dywizyi *Krasiński.*

DZIENNIK URZĘDOWY

Dokończenie działań woiennych od dnia 30 *Lipca do d.* 1 *Września d. k.* (*przesłany nam od Zwierzchności.*)

D. 27 Sierpnia. Główna kwatera NN. Monarchow i Feldm. Xcia Schwarzenberga była w Töplitz.

Jen. Barclay de Tolli dnia tegoż doniosł, iż miasto Pirnę i górę Kolberg zaięło woysko Jener. Hr. Wittgensteina, i że nieprzyiaciela ściga lekka jazda ku Dreznowi. Przednia straż iego znaydowała się w Dohna. Korpus Jen. Xcia Gorczakowa oblega Königstein.

Dnia tegoż woysko Austryackie zbliżywszy się do Anzig wstrzymało się, gdyż podług odebranych wiadomości, nieprzyiaciel udał się znowu ku Dreznowi, co pobudziło Xcia Schwarzenberga zwrocić woyska Austryackie ku Töplitz. — Wieczorem dnia tegoż nieprzyiaciel w mocnych kolumnach starał się nas z Pirny wyrugować, lecz został przez woyska nasze pobitym; przyczem dwa szwadrony iego jazdy zniszczył pułk huzarow Grodzieńskich. Podług upewnienia wziętych w niewolą, Cesarz Napoleon sam osobiście dowodził w tey rozprawie.

Dnia 28 Sierpnia. Głowna kwatera NN. Monarchow i Feldmarszałka Xięcia Schwarzenberga była w Töplitz.

Jenerał Barclay de Tolli doniosł, że poruszenie nasze ku Dreznowi zmusiło nieprzyiaciela, iż zmieniwszy swoy zamiar przeciwko woysku Jen. Blüchera udał się na lewy brzeg Elby. Zebrawszy swe siły pod Droznem poszedł naokoło lewego skrzydła naszey przedniey straży w silnych kolumnach, aby nam przeciął związek od Töplitz. Końcem uprzedzenia, w tym iego zamiaru, woyska następuiące zaięły stanowisko:

Gwardya wysłana do Kulm i Töplitz, korpus grenadyerow i dywizya kyrysserow tuż za nią udały się, i przy samem Kulm stanęły. Jen. Hr. Wittgenstein zostawiwszy swoią straż przednią w Peterswalde odstąpił od Nollendorf, gdzie się z nim połączył korpus Jenerała Kleista. Woysko Austryackie zbliżyło się ku Töplitz, korpus Jenerała Klenau ustąpił do Basbergu, zostawiwszy przednią straż w Marienbergu, oddział zaś Xcia Lichtensteina stanął w Junsdorfie, zaiąwszy Zeith przednią strażą.

Jenerał Blücher pod dniem 26 Sierpnia doniosł z Lanbau, iż partyzanci z iego woyska wielkie wyrządzaią nieprzyia-

cielowi szkody. Partyzant Major Falkenhauzen czynny w tyle nieprzyiaciela bierze codziennie niewolnikow; napadłszy między Bautzen i Görlitz na 4ry kompaniie artylerzystow, zabrał im ostatnie działo uratowane przez nich w bitwie nad Katzbach. Pułkownik Figner wziął między Bautzen i Reichenbach Sekretarza Jenerała Laur stona.

D. 29 Sierpnia. Główna kwatera NN. Monarchow i Feldm. Xcia Schwarzenberga była w Töplitz.

Jen. Barclay de Tolli doniosł, że około południa pokazawszy się nieprzyiaciel w gorach na drodze od Ebersdorf przez Heyersdorf, wysłał mnostwo swoich strzelcow dla przerznięcia się; lecz Jenerał Raiewski napotkawszy ich z drugą grenadyerską dywizyą, po dosyć żywey przez trzy godziny utarczce, przepędził ich w góry. W tymże czasie liczne kolumny nieprzyiacielskie ciągnęły drogą ku Nollendorff; lecz dostrzegłszy, iż Jen. Hr. Pahlen, wzmocniony przednią strażą Jen. Ziethena i korpusem Jen. Xcia Eugeniusza Wittembergskiego, zamyślał uderzyć na nie, śpiesznie ustąpiły. Tymczasem Rossyysko-Pruskie woysko następne zaięło stanowisko:

Lewe skrzydło stało przy wsi Rosenchal, rozłożywszy lekką piechotę w Graupen i Maryaschem, a środek na wzgorkach przy gościńcu za wsią Zabochleben, prawe skrzydło na wzgórkach przy wsi Senseil, a odwod przed wsią Dorn.

Jenerał Blücher pod d. 25 Sierpnia z Laubar doniosł, iż partyzant Pułkownik Xże Madałow napadłszy dnia 21 Sierpnia we wsi Wurschen między Bautzen i Weissenberg leżącey na bataliion nieprzyiacielskiey piechoty osłaniaiący wiezionych rannionych i chorych, rozbił go zupełnie i zabrał w niewolą dowodzącego nim Podpułkownika Clermont, 25ciu wyższych officerow i 647 żołnierzy; przyczem uwolnił z niewoli 6ciu Rossyyskich i 20tu Pruskich żołnierzy.

Dnia 22 Sierpnia dowiedziawszy się tenże Madałow, iż 200 nieprzyiacielskich wozow z ładunkami szły z Bischofswerda do Bautzen, napadł na nie, zabrał w niewolą 500 ludzi, a 200 tych wozow spalił.

Dnia 30 Sierpnia. Głowna kwatera NN. Monarchow i Feldm. Xcia Schwarzenberga była w Töplitz.

Jenerał Barclay de Tolli doniosł, że nieprzyiaciel zaiąwszy naprzeciw lewego naszego skrzydła górę Gedersberg, był z niey spędzonym przez Jenerała Xcia Eugeniusza Wirtembergskiego, i ustąpił na sam wierzchołek góry, starał on się podobnież wyparować naszę przednią straż od Nollendorff, lecz dowodzący nią Jen. Hr. Pahlen zaiąwszy drogę między Nollendorff i Kulm, stał nieporuszony pod zasłoną okopow, a uderzywszy przy nadeyściu nocy na nieprzyiaciela, spędził go do Nollendorff. Dwie dywizye woysk Austryackich powracaiące z za Elby przybyły do Töplitz, i rozłożyły się na prawem naszem skrzydłem.

Jenerał Blücher pod d. 29 Sierpnia z Radmaritz doniosł, iż dnia wczorayszego zamyślał on uderzyć na nieprzyiaciela naprzeciwko niego stoiącego, który iednakże dowiedziawszy się o tem śpiesznie ustąpił; a Jenerał Adjutant Hr. St. Priest udawszy się za nim, przybył do Bautzen, i tam stanął na wzgorzach.

Dnia 31 Sierpnia. Główna kwatera NN. Monarchow i Feldm. Xcia Schwarzen-

)2(

berga była w Töplitz.

Jen. Barclay de Tolli doniosł, że w ciągu dnia całego utrzymał nieprzyiaciela Jenerał Hr. Pahlen przy Nollendorff.

Dnia tego odebrano od Królewicza Szwedzkiego z Jüterbock pod d. 27 Sierpnia wiadomość o otrzymanem przez niego zwycięztwie dnia 25 przy Dennewitz nad czterma nieprzyjacielskiemi korpusami, pod dowodztwem Marszałka Ney będącemi. Królewicz Szwedzki idąc ze swem woyskiem do Roslau, gdzie się przez Elbę przeprawić zamyślał, dowiedział się, iż nieprzyiaciel zwrócił się ku Jüterbock w tym celu aby mu przeciął związek, lub prosto szedł na Berlin. Połączywszy Królewicz Szwedzki dnia 25 woyska swoie przy Lobessen, kazał Jenerałowi Bülow niezwłocznie uderzyć na nieprzyiaciela. Niemaiąc ten Jenerał nad 40,000 ludzi bił się meżnie z 70,000 nieprzyiacioł, 200 dział maiących. — Tymczasem 70 bataliionow piechoty, z Rossyyskiego i Szwedzkiego woyska złożonych, 10,000 jazdy i 150 dział szły na pomoc Jenerałowi Bülow; lecz co tylko postrzegł ie nieprzyiaciel, zaczął ustępować, a jazda nasza wpadłszy między iego kolumny, do strasznego przywiodła ie zamieszania. — 5000 niewolnikow, 3 chorągwie, 30 dział i 200 wozow prochowych dostały się w ręce zwycięzcow. Pole bitwy trupami nieprzyiacioł okryte było. — Scigaiąc nieprzyiaciela, śpiesznie do Torgawy ustępuiącego Jenerał Wobesser, napadł w Dahme i zabrał w niewolą 2500 ludzi. — Major Heswig odbił między Sweinitz i Hertzberg 8 dział, i zabrał 600 ludzi. — Jenerał Orurk zabrał także dział kilka, i przeszło 1000 ludzi. — Królewicz Szwedzki szczególnieysze oddaie pochwały woysku sprzymierzonemu, walczącemu w dzień ten znakomity pod osobistem iego dowodztwem.

Z okolic Gdańska d. 17 Listopada.

(Z Gazety Krolewieckiey.)

Polacy zaczynaią iuż zbiegać z Gdańska; Xże Würtembergski wydał do nich następuiącą odezwę:

Do Panow: Xcia Jmci Radziwiłła Jenerała brygady, Nowickiego Pułkownika i Adjutanta dowodzącego, Chlebowskiego Pułkow. pułku 11, Kamińskiego Pułkow. 10, Szembeka Podpułkow. 11go, Czyżewskiego Majora 5go, Deskura Majora 11go, Krassyna Majora 10go, Czosnowskiego Majora 9go (ułanow), Ostrowskiego Podpułkownika artyleryi konney, Swiderskiego i Leppige dowodzcow artyleryi pieszey.

" Mości Panowie! Nie tayne są zapewne WPanom klęski, iakie woysko Francuzkie poniosło. Ucieka ono spiesznie do Renu, a lekkie hufce nasze są iuż nad brzegami Mozeli. — Woyska sprzymierzone zabrały mu orły, działa i wszystkie owe trofea, w których posiadaniu woysko Francuzkie mniemało się bydź niezwyciężonem; możeby było uszło teraźnieyszey swey klęski, gdyby wszyscy iego sprzymierzyńcy podobni byli do bitnego narodu, do którego WPanowie należycie.

" Nayiaśnieyszy Imperator wszech Rossyy uważa zwycięztwo, przyiemne dla serca iego, za naypięknieysze, gdyż mu powiodło się narod Polski uiąć dla siebie, i że mężni Polacy teraz, iako iego sprzymierzeni, walczą pod iego chorągwiami.

" Za kilka dni Jenerał Rożniecki

przybędzie do moiey głowney kwatery, i sam uwiadomi WPanow dokładniey o tem zdarzeniu, które mi naywiększe sprawia ukontentowanie. Doniosłem o tem Jenerałowi Rapp i oświadczyłem mu, iż mam nadzieię, że on WPanow o wszystkiem zawiadomi otwarcie i wolny zostawi im wybor. Sprzeciwiałoby się to bowiem prawu narodow, a oraz innym w oświeconych narodach istnieiącym prawom, gdyby chciał WPanow, iako naszych sprzymierzonych, zniewalać do walczenia przeciw nam; bylibyście przez to narażeni na utratę waszych dobr i maiątkow, każdego bowiem, ktoby dłużey służył Francuzom, czeka nieodzowna konfiskata maiątku.

" Spodziewam się Mości Panowie, że oczekuiąc przybycia Jenerała Rozniecskiego, będziecie dotąd zupełnie neutralnemi względem wszelkich woyskowych wypadkow. Wzywam więc WPanow, abyście się wszyscy udali do Jenerała Rapp, i oświadczyli mu otwarcie: że nie chcąc stać się winnemi, nie możecie dłużey walczyć za sprawę, która iest teraz dla nich zupełnie obcą; lecz i owszem, po tem, co się stało, tylko spokoynemi widzami winniście pozostać. Możecie WPanowie powiedzieć mu nadto: iż oświadczyłem im dadź kwatery w Bydgoskiem i Chełmińskiem, gdybyście woleli udadź się na łono rodzin swoich.

" Pewny iestem, że mnie WPanowie uwiadomicie o swoiem, na tę moię odezwę, postanowieniu, i że toż postanowienie będzie zupełnie odpowiadać względom, iakie WPanowie winniście narodowi będącemu z niemi teraz w przyiaźni i przymierzu.

(podp.) *Alexander*, Xiąże Würtembergski, Jenerał jazdy.

Z Berlina d. 4 Grudnia.

N. Król mianował byłego prezesa kamery Magdeburskiey, P. Bülow, ministrem stanu i skarbowym i zaszczycił go wielkim orderem orła czerwonego 1wszey klassy.

D. 2 b. m. nadeszła tu następuiąca wiadomość o kapitulacyi Gdańska:

W tey chwili odebraliśmy z głowney kwatery Xcia Jmci Wirtemberskiego doniesienie, iż względem oddania Gdańska zawarta została kapitulacya, mocą którey ta twierdza wraz z należącemi do niey warowniami oddaną zostanie d. 24 Grud. b. r. Ces. Rossyyskiem i Kr. Pruskiem woyskom. — Osada iest jeńcem woiennym i złoży broń. — Rodowici Francuzi odprowadzonemi zostaną na słowo honoru do Francyi, iż nie będą przeciw sprzymierzonem mocarstwom walczyć. Reszcie woysk zostawione iest do woli bydź pod takimże warunkiem rozpuszczonemi lub przyiąć służbę u sprzymierzonych Mocarstw. Wielkorządca Rapp uda się pod zasłoną 600 ludzi do Francyi. — Wszystkie warownie na Ziegankenberge, Neufahrwasser, Westerplatte, twierdza Montebello i Kruk szańce nad Weichselmünde będą w 24 godzin po zatwierdzeniu umowy oddane. — W Stargardzie d. 30 Listopada 1813.

Królewsko-Pruski woyskowy Rząd.

Beyme.

Z głowney kwatery Boitzenburga d. 20 Listopada.

Miasto Stade iest w naszem ręku; zostało przez woysko Rossyyskie pod Jene-

ratem porucznikiem Strogonow zaięte.

Z Monasteru d. 25 Listopada.

Twierdze Doesburg i Zuphfen (w Hollandyi) czyniły cokolwiek odporu. Ostatnia została szturmem zdobyta i nieco krwi kosztowała. Oba zamki około Amsterdamu, Narden i Muyden są naszem woyskiem osadzone. Od morza broni iescze Amsterdamu Admirał Verhuel. Dwa pułki Francuzkie, lubo nie zupełne, cofnęły się z Hollandyi i Utrechtu do Bredy.

Szwaycarya pozwoliła woyskom sprzymierzonem nieograniczony przechod. Podług innych doniesień dostawia do koalicyi 3000 ludzi. Staraią się nadewszystko opanować gościniec przez Simplon, zayśdź tym sposobem Wicekrolowi przez Domo d'Ossola i Medyolan z tyłu i odeżnąć go od Francyi. W byłym Piemoncie zrobione są poruszenia na rzecz Króla Sardyńskiego.

Z Altenburga d. 26 Listopada.

Francuzki Marszałek St. Cyr znayduie się tu ieszcze z pierwszą kolumną z 6000 ludzi złożoną pod zasłoną 3000 żołnierzy, i żądano dla tych woysk do 29 żywności. Inne kolumny znayduią się na stacyach między Drezdnem i Altenburgiem. Podług warunkow Austryackiey kapitulacyi maią tylko iśdź kolumnami po 2 lub 3 bataliiony. Dotąd wiadomo tylko, iż maią iśdź drogą z Altenburga przez Gera, Koburg, Kitzingen, Mergentheim, Bruchsal, Rastadt do Strazburga, i tam stanąć ma pierwsza kolumna d. 23 Grudnia. Jak wiele wycienczone iuż te okolice przez to zatrzymanie cierpią, łatwo się domyślić można. Zdaie się z resztą, iż z żadney strony nie nastąpiło ieszcze ostateczne postanowienie. Mowią, iż St. Cyr wzbrania się wrocić do Drezna, i chce oczekiwać na nowe rozkazy z głowney swoiey kwatery. (Poźniey zezwolił, aby był iako jeniec woienny z woyskiem do Węgier odprowadzony.)

Z Beireitu d. 21 Listopada.

(Z Gazety tegoż miasta.)

Cesar. Francuzki Marszałek Hrabia Gouvion St. Cyr, z Jenerałami, Hrabią Durosnel, Hrabią Dumas, Baronem St. Didil, Szefem szwadronu Ponet i Kapitanem Savignan, w towarzystwie C. K. Austryackiego Majora Starke, iadący z Drezna przybyli tu onegday i zaiechali do gościnni pod słoncem, a wczoray udali się w dalszą drogę. Będąca jeńcem woiennem osada Drezdeńska idzie 6 kolumnami przez Koburg.

Kr. Westfalski tayny Radca i Poseł przy Kr. Saskim dworze, P. Simeon, z familiią, i Ces. Francuzki poseł przy tymże dworze, P. Bignon, przybyli tu wczoray w wieczor z Drezna, w towarzystwie Ces. Austryackiego officera, P. Faltner, a dziś udali się w dalszą drogę przez Norembergę.

Z Hildesheimu d. 10 Listopada.

Stosownie do zawartey umowy między N. Królewiczem Rejentem Anglii i N. Królem Pruskim Xięstwo Hildesheim przyłączone zostało do Niemieckich kraiow Królewicza Jmci Rejenta. Ces. Rossyyski i Kr. Angielski Jenerał porucznik, dowodzący Korpusem woyska nad Elbą, Hrabia Wallmoden, odebrał zlecenie obiąć to miasto w posiadłość, co d. 3 b. m. uskutecznił.

Z Bamberga d. 21 Listopada.

„Dowiaduiemy się, że głowna kwatera N. Cesarza Austryackiego niezwłocznie przeniesioną zostanie do Heidelberga, a N. Cesarza Rossyyskiego do Manheimu. Pisząca zaś głowna kwatera przeniesiona tymczasowo będzie do Heilbron.

Z Frankfortu d. 24 Listopada.

Wczoray po południu przybyły tu WW. Xiężne Rossyyskie Katarzyna i Marya; cała jeneralność zebrała się na ich powitanie.

Wczoray przybył tu także Jenerał Czerniszew.

NN. Cesarz Austryacki, Królowie Pruski i Wirtemberski, Królewiczowie Następcy Pruski i Wirtemberski, i WW. Xężne Rossyyskie iedli dziś obiad u N. Cesarza Alexandra.

Królewna Ludwika Wirtemberska przybyła tu dziś po południu. Odwiedził ią zaraz N. Cesarz Alexander i WW. Xżne Rossyyskie.

Pomiędzy wielu znakomitemi cudzoziemcami przybył także do Frankfortu Angielski Negocyator Mackenzie z Londynu.

Podług doniesień od połączonego woyska północnych Niemiec, udało one się z Celle do Haarburga w drogę, gdzie, iak mowią, przybył tam także Królewicz Szwedzki. Korpus Jenerała Bülow wtargnął do Hollandyi i osadził iuż Dewenter, Zwoll i Greningę.

Elektor Hessen-Kasselski przybył d. 21 b. m. z małżonką swoią do Kassel i z naywiększą radością ludu był przyięty.

Dowodca Francuzki twierdzy Torgau, Hrabia Narbonne, umarł tam na potłuczenie się z konia. Dowodztwo obiął po nim Jenerał Dutaillis.

Bawarski Jenerał Janson van der Stock umarł na odniesione rany w bitwie pod Hanau.

Jenerał jazdy Hrabia Wrede tak dalece iuż na swoią ranę wyzdrowiał, iż d. 21 b. m. odiechał z Frankfortu do zostaiącego pod iego rozkazami woyska.

Francuzkie cło od osadniczych towarow zostało w Niemczech zniesione.

— D. 25. —

Dziś był wielki obiad u N. Cesarza Austryackiego.

Xże Anhalt-Bernberg wyrzekł się ligi Reńskiey i przystąpił do sprawy Niemiec. Panuiący Xże Isenburski, oddaliwszy się z służby Francuzkiey i wyrzekłszy się ligi Reńskiey, przystąpił do sprawy sprzymierzonych Mocarstw, i powrocił z Szwaycaryi do państw swoich.

— D. 26. —

N. Cesarz Alexander wyiechał dziś przed południem do Darmstadtu. J. C. Mość nocować będzie w Heidelbergu, a iutro uda się do Rohrbach do Margrabiny Badeńskiey. NN. Królestwo Bawarscy i W. Xże Badeński są tamże spodziewani.

Wielka Xżna Marya, Następczyna Weimarska, poiechała także do Darmstadtu rownie iak N. Król Pruski.

— D. 27. —

Elektor Hessen-Kasselski, Xże Sasko-Weimarski i Xże Następca Nassau Oranii przybyli tu wczoray. N. Król Wirtemberski odiechał dziś do swey stolicy Stuttgardu.

Haga, Amsterdam, Harlem, Rotterdam i Leyda oświadczyły się za sprawą niepodległości, oddaliły władze Francuz-

kie i tymczasowy rząd w imieniu Xcia Oranii zaprowadziły, którego wezwano, aby iak nayprędzey stanął naczele rządu.

Dla dania wyobrażenia o znaczney liczbie bawiących tu wysokich osob, namieniemy tylko w krotkości.

1) Przy N. Cesarzu Austryackim znayduią się, Xże Metternich, Hrabiowie Wrbna, Collowrath, Trautmannsdorf, Wratislaw, Baronowie i posłowie Hügel i Binder, Nadworny kommissarz jeneralny Baron Baldaci Jenerał artyleryi Baron Duca, Jenerał adjutant Feldm. porucznik Kutschera, Radca nadworny Floret, &c.

Przy naczelnym Wodzu, Xciu Schwarzenbergu, Feldmarszałkowie porucznicy Koller, Beissner, Prohaska, Hohenbruk, Radecki, Murray, Meerfeld i 5 jenerałow majorow.

2) Przy N. Cesarzu Rossyyskim, Wielki Xże Konstanty, Xże Następca Holsztyńsko-Oldenburski, Wielki marszałek Hrabia Tolstoy, Sekretarz stanu Hrabia Nesselrode, tayny Radca Baron Anstetten, Jenerałowie Arakszeiew, Scheller, Hrabia Potocki, Michaud, Włodek, Zakrzewski, Pozzo di Borgo, Ertell i Stawrakow, Jenerałowie adjutanci Uwarow, Konowniczyn, Szuwałow, Ożarowski, 4 skrzydłowych adjutantow i Szef głównego sztabu Xże Wołkoński.

3) Przy N. Królu Pruskim, Królewicz Następca tronu, Krolewiczowie Wilhelm, Fryderyk i Henryk, Kanclerz stanu Hardenberg, W. komiuszy Jagow, Jenerałowie Jork, Knesebeck, Lottum, Pirch, Xże Biron, skrzydłowi adjutanci Nazmer, Luck, Hrabia Schwerin, Thiele, Brauschitz i Plotow, Radcy stanu, &c. Ancillon, Albrecht, Scheel, Prezes i poseł Baron Hänlein.

4) Przy Królu Wirtemberskim, Królewicz Następca tronu Paweł, Jenerał adjutant Baron Beroldingen i 8 do iego dworu należących osób.

Znayduią się tu procz tego Wielkie Xiężne Rossyyskie Marya (Xżna Weimarska) i Katarzyna (Xżna Oldenburska), Xżna Thurn i Taxis, Xżęta Sasko-Koburski, dway Nassauscy, Reuss Ebersdorf, Neu-Wied, Solms-Braunfels, Löwenstein-Wertheim, Hessen-Darmstadtski, Thurn i Taxis, Esterhazy, Isenburski; Hrabiowie Isenburg Büdingen, Isenburg-Meerholz, Truchses; Posłowie Lord Aberdeen, Lord Cathcart, Jenerał Wilson, Jenerał Stewart, Uechtr ss., Humboldt, Bild, Hrabia Zeppelin, Löwenhielm, Jenerał Vanguant; Ministrowie Gagern, Lepel, Binder, Bülow, Baron Wetterstedt, Sten, Reizenstein, Senft Pilsach, Hetman Platow, Jenerał Czerniszew, Hrabia Wittgenstein, &c. ogółem 100 wysokich osób z orszakami i dworami.

Od brzegow Elby d. 26 Listopada.

Na niższey Elbie władza Francuzka ograniczona iest na Hamburgu i Lubece. Z ostatniego miasta piszą pod d. 24 b. m. " Tu i w Hamburgu iest coraz smutniey. Marszałek Davoust spalił d. 17 oboz pod Ratzeburg i cofnął się zupełnie do Hamburga, gdzie d. 14 wziął z banku 750,000 markow monetą. Tymczasem sprzymierzone woyska osadziły Ratzeburg i Gros-Grönau. Głowna kwatera Królewicza Szwedzkiego znaydowała się d. 18 b. m. w Bremie.

DODATEK
DO Nro 99.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 12 GRUDNIA 1813 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Paryża 17 d. Liſtopada.
(Z Gazet Berlinskiey i Wiedeńskiey.)

W niedzielę d. 14 po mszy N. Cesarzowa, otoczona damami dworskiemi i urzędnikami swoiego dworu, dała w pałacu Tuilleries audyencyą Miniſtrowi woyny, który oddał iey zabrane nieprzyiacielowi w bitwach pod Wachau, Lipskiem i Hanau 20 chorągwi. (*) Każda chorągiew niesiona była przez officera. Miniſter i officerowie wprowadzeni byli przez Miſtrza obrzędow na audyencyą, a Xżna Montebello, dama honorowa, ſtawiła ich przed N, Cesarzową. Przy oddaniu chorągwi rzekł Miniſter woyny do Cesarzowey:

"Nayiaśnieysza Pani! Oddaię W. C. Mci zdobyte w bitwach pod Wachau, Lipskiem i Hanau chorągwie, które N. Cesarz przysłał mi z placu boiu i rozkazał, abym ie W. C. Mci wraz z dołączonym iego liſtem oddał. Chorągwie te okażą potomności waleczność Francuzkiego woyska. Bezprzykładne zdrady ziednały naszem nieprzyiaciołom wielkie korzyści; lecz te nie czynią im chwały; nie mogą się podobnemi trofeami poszczycić. Niechay mi zatem wolno będzie, N. Pani, życzyć sobie szczęścia do tak chwalebnego poselſtwa.,,

N. Cesarzowa odpowiedziała:

"Mci Miniſtrze Woyny! Jeſtem wzruszona nowym tym dowodem pamięci i uczuciow wysokiego moiego Małżonka. Wszyſtko co dla mnie czyni, zasługuię na to przez nieograniczone moie przywiązanie do niego i do Francyi. Złoż WPan w moim imieniu te trofea w kościele inwalidow; niechay będą dla walecznych żołnierzy dowodem, ile ieſtem do nich przywiązaną; znam wszyſtkie ich prawa, które do moiey opieki maią.,,

Wspomniony liſt Cesarza do Cesarzowey pod d. 1 Liſtopada z Frankfortu ieſt naſtępuiącey osnowy:

"Naydroższa Małżonko! Posełam Ci 20 chorągwi zdobytych przez woyska moie pod Wachau, Lipskiem i Hanau Jeſt to hołd, który Ci z radością składam. Pragnę, abyś mogła w tem widzieć

(*) Powtarzamy, iż sprzymierzone woysko nie utraciło ani iedney chorągwi w bitwach pod Wachau, Lipskiem i Hanau. *Przypisek Gazety Berlińskiey.*

dowod wielkiego mego ukontentowania z sprawienia się na rejencyi, którą Ci powierzyłem.

(Pod,) *Napoleon.*

— D. 19, —

Senat zachowawczy na posiedzeniu d. 15 wydał trzy następuiące uchwały:

I. Napoleon, &c. Senat postanowił, a My rozkazuiemy co następuie:

Art. 1. Trzykroć stotysięcy popisowych z klass lat 1811, 12, 13, 14, 1806, 1807 i następnych aż do roku 1814 oddanych iest pod rozrządzenie Ministra woyny. —— 2. Sto pięćdziesiąt tysięcy będzie natychmiast wybranych, ażeby zaraz mogli bydź do czynney służby użytemi; drugie 150,000 zostawione są w odwodzie, i w ten czas dopiero będą wybranemi, gdyby wschodnie granice zagrożonemi były. — 3. Trzy odwodowe woyska będą utworzone, które stać będą w Bordeaux, Metz, Turynie, Utrechcie i innych mieyscach, gdzieby potrzebnemi bydź mogły dla zasłonienia granic państwa.

II. Napoleon, &c. Senat postanowił, &c. Deputowani 4go oddziału w ciele prawodawczem odbywać będą swoie obowiązki przez cały ciąg otworzyć się maiącego d. 2 Grudnia r. b. posiedzenia ciała prawodawczego.

III. Napoleon, &c, Senat postanowił, &c. Art. 1. Cesarz mianuie prezydenta ciała prawodawczego. — 2. Senat i Rada stanu znaydować się będą w całym składzie na Cesarskim posiedzeniu ciała prawodawczego stosownie do zapięczętowanego listu. — 3. Ninieysza organiczna uchwała będzie N. Cesarzowi i Królowi przez poselstwo przesłana.

Całey Francyi zwrócone iest oczekiwanie na nadzwyczayne posiedzenie ciała prawodawczego w d. 2 Grudnia, po którego zagaieniu ma Cesarz zaraz do Strazburga wyiechać.

D. 17 miał Cesarz radę Ministrow w St. Cloud.

Na mieysce poległego w tegoroczniey kampanii Xcia Friolu (Marszałka Diuroc) mianował Cesarz Jenerała dywizyi Bertranda wielkim marszałkiem pałacu.

Xże Neufszatelski przybył d. 16 b. m do Paryża.

Dziennik państwa pisze z Metz pod d. 15 Listopada, iż codziennie przychodzą i odchodzą stamtąd woyska i kohorty gwardyi narodowey. Miasto i okolice zapełnione są choremi i ranionemi. Wszystkie ręce płci piękney zatrudnione są skubaniem szarpi.

Z Szwaycaryi d. 25 Listopada.

Na posiedzeniu d. 22 obrał seym wodzem woysk ligi byłego Landmana Jenerała Wattenwyl, siedmiu pułkownikow, a naczelnym kommissarzem woyskowym byłego Landmana Heer.

Z Bazylei piszą pod d. 23 b. m. iż tam trudnią się zamurowaniem 3 bram i zatoczeniem dział na wały.

Francuzki poseł Hrabia Talleyrand dał d. 23 w Zurich wielki obiad, na który zaproszony był Wielki Xże Frankfortski, Landman i wielu Deputowanych.

Z Londynu d. 3 Listopada.

Ostatnie listy Margrabi Wellingtona pisane są pod d. 1 b. m. z Wera. W stanowiskach woyska nie zaszła żadna odmiana; ale Pampeluna poddała się d. 31 Października. D. 26 oświadczył dowodca Franc. dowodzącemu oblężeniem Hiszpańskiemu JenerałowiDonCarlos d'Espanna, iż chce kapitulować; ale ten nie przyiął podanych od niego warunkow, ażeby osada

powrociła do Francyi pod obowiązkiem niesłużenia rok przeciw Hiszpanii. W pięć dni potem przyiął przepisane mu warunki; osada iest jeńcem woiennym i będzie do Anglii odesłana.

— *Dnia* 9. —

Gazeta Times zawiera powtorzony rozkaz dzienny Margrabi Wellingtona pod d. 9 Lipca r. b. z następuiącym dodatkiem:

W Lezaca d. 8 *Październik*a.

Wodz naczelny widzi się bydź zniewolonym powtorzyć dzienny rozkaz pod d. 9 Lipca r. b. ktoremu weszłe do Francyi woyska nie uczyniły zadosyć. Podług wszystkich doniesień, ktore Wodz naczelny zasiągnął, popełniły woyska roznego rodzaiu zdrożności, a co większa w obecności officerow, ktorzy onem nie zapobiegli. Wodz naczelny postanowił zatem odesłać do Anglii officerow zaniedbuiących swoich obowiązkow, ażeby ich Xże Rejent wedle upodobania ukarać kazał, gdyż Wodz naczelny nie chce mieć w woysku swoiem officerow, ktorzy iego rozkazom zadosyć nie czynią.

(Dowiaduiemy się, iż zostrzony ten rozkaz skutkował, i wiele Francuzkich familiy powrociły do swoich mieszkań.)

Hiszpański Jenerał Giron wydał także odezwę do Francuzow, w ktorey wystawia im zrządzoną przez Francyą niesłuszność względem Hiszpanii, Pruss i Rossyi i temi słowy kończy:

" Żołnierze! czas iuż zakończyć 20to letnią woynę, ktora zresztą tak długoby trwała poki wasz Cesarz zyie. Podaycie nam do tego rękę. Hiszpanie przyymą was iako braci. Każdy Francuzki żołnierz, ktory do nas przeydzie, mieć będzie chleb, służbę i wolność udania się gdzie mu się podoba. W słuszney narodowey woynie byłoby hańbą opuszczać swoie chorągwie; ale w tey nię iest, bo ta niszczy tylko waszą oyczyznę. Ktoż może szlachetniey działać, iak Moreau i Bernadotte! Ktoż okazuie więcey chwały, waleczności i miłości do Francyi, iak oni? Znacie ich; wiecie, iż walczą za naszą stronę; walczą za sprawe słuszności i chwały. Pospieszaycie za ich przykładem!,,

---

DONIESIENIA.

Niżey podpisany znany iuż dostatecznie w tuteyszey Prześwietney Prefekturze Departamentu Krakowskiego z wielu przedsięwziętych Entrepryzow, czyli Liwerunkowych Interessow, będąc i teraz podobnie posiadaczem rożnych z nim zawartych kontraktow uzyskawszy łaskawe pozwoleństwo z strony JW. Prefekta Dep. Krakowskiego, aby usługi swe w tey mierze tak WW. Podprefektom Powiatowym, iakoteż UUr. dziedzicom dóbr ofiarować mógł: przeto podpisany uwiadomiaiąc ninieyszym wszystkich WW. Podprefektow, iako też UUr. właścicieli dóbr w Dep. Krakowskim będących, że tenże teraźnieyszy do Częstochowy rozpisany Liwerunek Naturaliow, czyli produktow na siebie obiąć chce, i dla tych stron, czyli Obywateli kontrybuiacych, ktorzyby rzeczony Liwerunek sami do Częstochowy odstawić niechcieli, za pomierną zapłatę podług poprzedniczo uczynioney z nim ugody, uskutecznienie takowey odstawy na siebie bierze. Podpisany ma honor oraz wszystkich Szanownych Obywateli zapewnić, iż co się tycze ceny kwestyonowaney odstawy, takowa ile możności iak naysłusznieysza wzięta będzie. Względem zaś pewności deklaracyi iego, odwołuie się podpisany do Prześwietnego Urzędu Prefektury Dep. Krakowskiego, upraszaiąc wszystkich uniżenie maiacyeh chęć z nim w czynność wniyść ninieyszym, aby się w tey mierze do podpisanego udawać raczyli. — Dan w Krakowie d. 7go Grudnia 1813.

Bernard Löbensztеyn.

Liwerant na Stradomiu przy Krakowie w domu pod znakiem wołu sub Nro 16 zamieszkały.

Prefekt Departamentu Krakowskiego podaie do wiadomości, iż Starozakonny Lewek Księski Liwerant oświadczył się do Magazynu Częstochowskiego dostawić za obywateli produkta w następuiącey cenie:

a) Owsa korzec po Złp. siedm Nro 7.
b) Mąki żytney Cetnar po Złp. dziesięć 10.
c) Mąki pszenney — po Złp. dwanaście 12.
d) Leguminy korzec po Złp. osmnaście 18.
e) Siana Cetnar po Złp. cztery 4.
f) Wodki garniec po Złp. cztery 4.

Chcących z nim wniyść w ugodę zaprasza tenże Liwerant do mieszkania swego w Krakowie pod Nr. 169. — Ostrzega iednak, iż po tey cenie tylko, za tych produkta dostarczy, ktorzy przed dniem ostatnim w układy z nim wniydą; od opoźniaiących się zaś w miarę targow, wyższą ceną zapłacenia produktow żądać byłby przymuszonym.

Wolf zaś Landau z Częstochowy wedle doniesienia tamteyszych obywateli, chce dostawić:

Owsa korzec po Złp. 7.
Mąki żytney Cetnar 8.
Mąki pszenney — 12.
Leguminy Cetnar 16.
Wodki Szumowki garniec 4 gr. 15.
Siana Cetnar — 4 — 15.

Te oświadczenia Prefekt w tym celu przez Gazety i Dziennik Departamentowy ogłasza, by Obywatele tem większą łatwość uiszczenia się z Liweruuku Częstochowskiego mieć mogli. — W Krakowie d. 10 Grudnia 1813.

Wodzicki, Prefekt.
Wronski, S. J.

Archikonfraternia Miłosierdzia i Banku Pobożnego w Krakowie. Okoliczności Kraiu z wypadkami połączone, nie dały wielu Dziedzicom Dobr, a Dłużnikom Archikonfraternii Miłosierdzia sposobności, Prowizyy ciążących i zaległych upłacenia. Bractwo, ktorego litość zasadą, nie chciało pozwami o zapłacenie naprzykrzać się, i cierpliwości, chociaż nędza iey nie zna, dotąd używało, rozumieiąc, iż ta do serca razem z cierpieniem, i mnostwem pomnażaiących się Ubogich do Dłużnikow przemawiaiąc, r znaymniey chociaż nie w całości, to w części iakiey do za . a enia Prowizyi pobudzi. — Lecz gdy Archikonfraternia na prożno czekała, a Nędzarze i skrycie cierpiący niedostatek, codzienne prozby litości, miłosierdzia, wspomożenia wymagaią. Gdy Prowizye aż do 31 Grudnia 1813 zaległe Summę Złotych 28,758 wynoszą, ktoremi wielu wspomodz można. W takiey kolei Archikonfraternia Miłosierdzia, Imieniem Nędzy skrycie cierpiącego Niedostatku, imieniem Łez, ktore Ubostwo z dziećmi codziennie na Dłużnikow nieopłacaiących Prowizye wylewa, wszystkich Dziedzicow Dobr, oraz Dłużnikow Archikonfraternii Miłosierdzia obwieszczaiąc uprasza, aby zaległe Prowizye, kiedy Zboża cena znacznie się podnosi, aż do 31 Grudnia r. b. do rąk J. P. Jakoba Mączeńskiego Zastępcy Pisarza Brackiego na Floryańskiey ulicy pod liczbą 551 zamieszkałego, ktory do odbierania iest umocowany, czyli razem, czyli częściami wypłacić raczyli. — Smutnoby bowiem dla Archikonfraternii Miłosierdzia wypadło, do Drogi Sprawiedliwości kosztowney udawać się, i nowemi wydatkami Dłużnika obciążać. — Działo się na Posiedzeniu Archikonfraternii Miłosierdzia i Banku Pobożnego w Krakowie d. 3 Grudnia 1813.

Piekarski Starszy. *J. Mączeński Z. P.*

Po niegdy Reginie Turowiczowey Ruchomości pozostałe, to iest: Łańcuch złoty, Suknie kobiece, Chustki Futra, Pościel, Sprzęty gospodarskie, tudzież Płotna rożne w sztukach i na łokcie d. 13 Grudnia r. b. o godzinie 9 z rana przez publiczną licytacyą za gotową srebrną Courrant monetę, w domu przy ulicy Mały Rynek pod Nr. 681 w ślad Rezolucyi Wys. Tryb. Cyw. Krak. d. 26 Listopada 1813 do Nr. 2345 wypadłey sprzedawane będą. — W Krakowie d. 27 Listopada 1813.

Woyciech Olearski, Notaryus. D. K.